

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 68/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. P. a M. P., obaja bytom R., ktorou namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Piešťanoch a Krajským súdom v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 197/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. a M. P. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. apríla 2002 doručené podanie J. P. a M. P., obaja bytom R. (ďalej len „navrhovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom v Piešťanoch (ďalej len „okresný súd“) a Krajským súdom v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 197/97.

Porušenie svojho uvedeného práva vidia v tom, že okresný súd a krajský súd od podania žaloby 25. júla 1997 do doby podania sťažnosti 11. apríla 2002 o veci nerozhodli, a v tom, že posledné pojednávanie sa na krajskom súde konalo 17. januára 2001, čiže skoro 15 mesiacov pred podaním sťažnosti. Situáciu navrhovateľov navyše údajne zhoršujú vyhrážky od žalovaných. Navrhovatelia žiadajú náhradu škody vo výške 510 000 Sk.

Ústavný súd vyhodnotil podanie ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ktorá nemá zákonom predpísané náležitosti. Vychádzal pritom z označenia podania ako „Sťažnosť pre porušenie našich ústavných a základných ľudských práv, spôsobená priet'ahmi v súdnom konaní“ a z jeho obsahu. Ak by sa riadil odkazom navrhovateľov na zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, tak by ich podanie musel vybaviť odložením podľa § 23a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), lebo by nešlo o návrh na začatie konania pred ústavným súdom.

Dňa 26. apríla 2002 boli obom účastníkom doručené výzvy na odstránenie väd sťažnosti s podrobným poučením. 14-dňová lehota určená na odstránenie väd sťažnosti márne uplynula 10. mája 2002. Sťažnosť teda naďalej trpí podstatnými vadami. Nie je v nej napríklad uvedené, či bola predsedovi súdu podaná sťažnosť na priet'ahy v konaní, akého rozhodnutia sa navrhovatelia domáhajú, ani k nej nie je pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik'a udelené na zastupovanie pred ústavným súdom. Nemá teda viaceré zákonom predpísané náležitosti.

Ústavný súd musí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pri predbežnom prerokovaní odmietnuť sťažnosť, ktorá nemá zákonom predpísané náležitosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2002